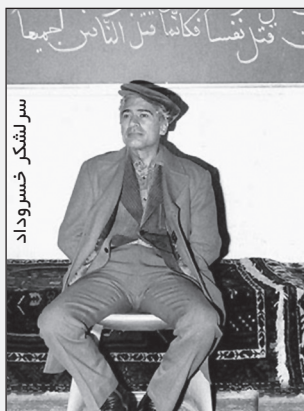
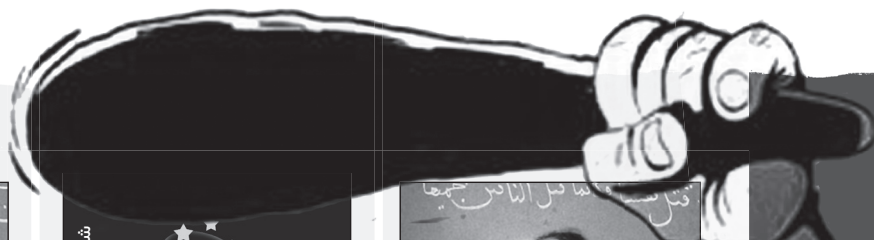
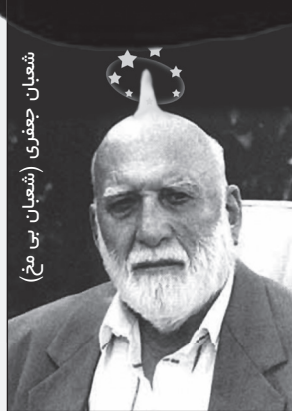

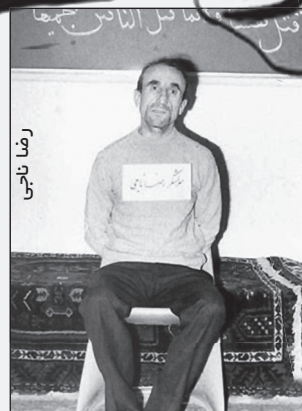
دسته چماق‌های شاه!

سر لشکر خسروداد

شعبان جعفری (شعبان بی مخ)

رضا ناجی

اشاره:

حضرت والا، که همان شخص شاهنشاه بود (۱) یک عده را به عنوان چماق اطراف خودش جمع کرد تا به اصطلاح، هوايش را داشته باشند. چماق‌ها همان رؤسای ساواک بودند که در صفحات قبل به آنها پرداختیم. اما این چماق‌ها، برای این که چماق درست و درمانی باشند، نیاز به چندین و چند دسته چماق مرغوب داشتند که بساطشان حسابی جور باشد. یعنی این که یک چماق بزرگ که حسابی درشت و قلمبه باشد، بهتر است چند عدد از این دسته چماق‌های ریزه میزه دور و اطرافش ریخته باشد که کم و کسری پیش نیاید.

رضا ناجی

رضا ناجی معروف به (قصاب) اولین فرماندار نظامی اصفهان در جریان مبارزات ملت ایران بود. وقتی در چهلمین روز واقعه خونین تبریز، مردم اصفهان قیام کردند، ناجی به فرمانداری نظامی اصفهان منصوب شد تا قیام مردم اصفهان را سرکوب کند. مردم نجف‌آباد اصفهان هنوز خاطرات مربوط به توحش ناجی را به یاد دارند. سرلشکر رضاناچی در ۲۶ بهمن ۱۳۵۷ اعدام شد.

سرلشکر خسروداد

از خشن‌ترین ژنرال‌های ارتش و از هم‌درسان و دوستان نزدیک شاه در دانشکده افسری بود. در جمعه سیاه (۱۷ شهریور ۱۳۵۷)

به فرمان شاه، مردم را در خیابان‌های پیروزی، شهباز و خیابان شهدا و دیگر نقاط تهران از هوا به گلوله بست. خسروداد که شخصاً عملیات را هدایت می‌کرد سفاکی را به حدی رساند که دستور داد خانه‌های مردم بی دفاع را نیز گلوله‌باران کنند. وی در دادگاه انقلاب با صراحت تمام اعلام کرد که در آخرین روزهای سقوط پادگان‌ها، قصد کودتا داشته و می‌خواست انقلاب را خنثی کند. خسروداد سرانجام در ۵۴ سالگی اعدام شد.

سروان طاهری

سروان طاهری معاون شهربانی رودسر بود. اگر می‌پرسید معاون شهربانی رودسر چه جنایت بزرگی مرتکب شده که به عنوان دسته چماق انتخاب شده، باید بدانید این مرد از جمله افرادی بود که به اتهام شرکت در فاجعه «سینما رکس» آبادان در دادگاه انقلاب به اعدام محکوم شد. جالب است بدانید طاهری قبل از مرگ سه خواسته داشت که اجابت شد: اول این که جسدش را به خانواده‌اش بدهند. دوم این که از اعدام او عکسبرداری نشود و سوم با چشمان باز بمیرد. طاهری ۴ اسفند ۱۳۵۷ اعدام شد.

شعبان جعفری (شعبان بی مخ)

این یکی معرف حضور همه هست! شعبان جعفری در مقاطع مختلف در مسائل سیاسی دخالت داشت. در ۳۰ تیر ۱۳۳۱ جزء مدافعین نهضت ملی بود. نوچه‌های خود را به سود مصدق و علیه قوام به خیابان‌ها ریخت.

ولی در ۹ اسفند همان سال به همراه عده‌ای از چاقوکشان و اوباش به خانه مصدق حمله برد. بعد از این جریان با روی کار آمدن مجدد مصدق به زندان افتاد. در کوتای ۲۸ مرداد هم به دلیل همکاری با کودتاچیان برای بازگردانی شاه، از طرف شاه به او زورخانه‌ای بخشیده شد و لقب پهلوان شعبان را گرفت. در اسفند ۱۳۳۲ به هنگام دستگیری دکتر فاطمی، او و خواهرش را زیر ضربات متعدد چاقو گرفت. در جریان حوادث ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ به عنوان نیروی ضربتی وارد عمل شد و گروهش به صف سینه‌زنان حمله برد و عریه جاوید شاه سر داد. ولی توسط نزدیکان شهید طیب حاج رضایی شناسایی شد اما پیش از اقدام شهید طیب حاج رضایی، توسط دوستانش فراری داده شد. در سال ۱۳۴۹ خبری به ساواک رسید که شعبان در اسرائیل توسط یک اسرائیلی ایرانی تبار ترور شده که البته این ترور ناکام ماند. شعبان جعفری در جریان انقلاب به خارج از ایران متواری شد و جالب و عبرت این که در سالگرد کودتای ۲۸ مرداد درست در ۲۸ مرداد ۱۳۸۵ در اثر سکته قلبی و پس از سال‌ها آلزایمر در آمریکا مرد. عکس‌ها و اسناد تاریخی نشان‌دهنده عمق روابط شعبان جعفری با شخص شاه است.

منابع:

۱. کتاب حماسه‌های اسلامی ملت به رهبری امام خمینی، گردآوری: ولی‌الله فوزی.
۲. ویژه‌نامه (ایام) تاریخ معاصر ضمیمه روزنامه جام جم ۱۴ دی ۸۵ صفحه ۷.